

ת"פ 33837/09/13 - מדינת ישראל נגד י' י' כ'

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 33837-09-13 מדינת ישראל נ' כ'

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
י' י' כ'

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד לירן ממן

ב"כ הנאשם: עו"ד גיא עין צבי

גזר דין

רקע

1. "כל המלבין פני חברו ברבים כאילו שפך דמים" (בבא מציעא, נ"ח ע"ב).
מה דינו של מי שניצל את אמונו של נשים צעירות, צילם אותן במצבים אינטימיים ללא ידיעתן ואף יצר תמונות פיקטיביות בהן הן נחזות להראות באופן פרובוקטיבי וחושפני והפיץ את התכנים המיניים בכל רחבי האינטרנט תוך שהוא חושף את זהותן המלאה של המתלוננות ואף מקשר את התכנים לעמודי הפייסבוק האישיים שלהן? זו השאלה המרכזית הנדרשת להכרעה בגזר דין זה.
2. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:
אישומים ראשון, שני ושמיני:
א. **פגיעה בפרטיות**, עבירה לפי סעיף 2(4) יחד עם סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א - 1981 (להלן: "החוק הגנת הפרטיות").
אישומים שלישי - שביעי, תשיעי, עשירי:
א. **פרסום לשון הרע**, עבירה לפי סעיף 6 יחד עם סעיפים 1(1) ו- 1(2) לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה - 1965.
אישום אחד עשר:
א. **פרסום לשון הרע**, עבירה לפי סעיף 6 יחד עם סעיפים 1(1) ו- 1(2) לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה - 1965.
ב. **הפרת הוראה חוקית**, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, התשל"ז 1977.
3. על-פי המתואר בחלק הכללי שבכתב האישום המתוקן, במהלך התקופה הרלוונטית לכתב

האישום, העלה הנאשם לאתרים שונים באינטרנט, תמונות פורנוגרפיות פיקטיביות שערך באמצעות תוכנת פוטושופ, תוך הדבקת פרצופן של המתלוננות י.ש ואחותה הקטינה, ד.ש, לתמונות הפורנוגרפיות, ללא ידיעתן וללא הסכמתן, לעיתים תוך חשיפת זהות המופיעות בהן כביכול וזאת בין היתר לצורך גירוי המיני. הנאשם חזר על מעשיו מספר פעמים, וזאת על אף שנחקר בנושא תחת אזהרה על ידי המשטרה. בנוסף, במהלך התקופה הרלוונטית, העלה הנאשם לאתרים שונים באינטרנט שני סרטונים בעלי תוכן מיני בהן נראות המתלוננות א.א ו.י.ב, אותן צילם במהלך מגע מיני שקיימו עימו, ובכך פרסם את הסרטונים ברבים, תוך חשיפת זהותה של י.ב כמי שמופיעה בו וזאת ללא ידיעתן או הסכמתן של השתיים, בין היתר לצורך גירוי המיני.

על פי האישום הראשון, במהלך שנת 2010, עת היו הנאשם ו.י.ב בני זוג, **צילם הנאשם בחשאי את י.ב במהלך מגע מיני וירטואלי שקיים עמה ותוך שניתן להבחין בפניה.** במהלך שנת 2011, **העלה הנאשם את הסרטון לאתרי אינטרנט, לרבות אתרים פורנוגרפיים, תוך שציין לצד הסרטון את שמה של י.ב ללא ידיעתה או הסכמתה.** על אף מאמציה של י.ב להסיר את הסרטון מהרשת, הסרטון עודנו זמין לצפייה באתרים שונים באינטרנט. על פי האישום השני, בתחילת חודש אוגוסט 2011, עת היו הנאשם וא.א בני זוג, **צילם הנאשם בחשאי מגע מיני אינטימי שקיימו ללא ידיעתה או הסכמתה, ותוך שניתן להבחין בפניה. בהמשך, העלה הנאשם את הסרטון לאתר אינטרנט פורנוגרפי ופרסם את הסרטון ללא ידיעתה והסכמתה.** על פי האישומים השלישי והרביעי, עובר ליום 1.4.12, **תוך שימוש בתוכנת עריכה, חתך הנאשם את תמונות פניה של י.ש מתוך תמונות אליהן היתה לו גישה, והדביקן על גבי תמונות פורנוגרפיות, כך שפני האישה בהן נחזו להיות פניה של י.ש באופן שנראה אותנטי.** בהמשך, **העלה הנאשם את התמונות הפיקטיביות לעמוד הפייסבוק שלו ושל י.ש תוך שהוא מתייג את שמה על גבי התמונות הפיקטיביות, באופן אשר גרם לפרסום התמונה וחשף ברבים מיהי כביכול המופיעה בתמונה וזאת ללא ידיעתה או הסכמתה.** על פי האישום החמישי, עובר ליום 5.6.12, **תוך שימוש בתוכנת עריכה, חתך הנאשם את פניה של ד.ש מתוך שתי תמונות אליהן היתה לו גישה, והדביקן על גבי שתי תמונות פורנוגרפיות, כך שפני הנשים שמופיעות בהן נחזו להיות פניה של ד.ש באופן שנראה אותנטי.** בתמונות הפיקטיביות נראית ד.ש, כביכול, כשהיא בעירום מלא, ותוך שהיא מקיימת יחסי מין מלאים. ביום 5.6.12, **העלה הנאשם את אחת התמונות הפיקטיביות לאתר אינטרנט פורנוגרפי ללא ידיעתה והסכמתה של ד.ש.** ביום 7.6.12 **העלה הנאשם את התמונה הפיקטיבית האחרת לחשבון פייסבוק פיקטיבי שפתח לעצמו, ללא ידיעתה וללא הסכמתה של ד.ש, ואף תייג את שם משתמש הפייסבוק של ד.ש על גבי תמונה זו, באופן אשר גרם לפרסום התמונה גם בעמוד הפייסבוק שלה וחשף ברבים כי ד.ש היא כביכול המופיעה בתמונה.** על פי האישום השישי, עובר ליום 14.6.12, **תוך שימוש בתוכנת עריכה, חתך הנאשם את תמונות פניה של י.ש מתוך מספר תמונות אליהן היתה לו גישה, והדביקן על גבי תמונות פורנוגרפיות, כך שפני הנשים בהן נחזו להיות פניה של י.ש באופן שנראה אותנטי.** בתמונות הפיקטיביות נראית י.ש, כביכול, כשהיא בעירום מלא או חלקי, ותוך שהיא מקיימת יחסי מין. ביום 14.6.12 **העלה הנאשם את התמונות הפיקטיביות לאתר אינטרנט פורנוגרפי ללא ידיעתה או הסכמתה.** ביום 15.6.12, **העלה הנאשם לעמוד הפייסבוק הרשמי של מקום עבודתה קישור לתמונות הפיקטיביות שהעלה לאתר הפורנוגרפי.** בהמשך **העלה הנאשם את התמונות לאתרי אינטרנט נוספים וכן פרסם את אחת התמונות בדף הפייסבוק שלה תוך תיוג שמה על גבי התמונה באופן שחשף כי י.ש היא כביכול המופיעה בתמונה.** על פי האישום השביעי, עובר ליום 19.7.12, **תוך שימוש בתוכנת עריכה, איחד הנאשם את התמונות הפיקטיביות המתוארות באישום השישי לכדי סרטון מצגת.** ביום 19.7.12 **העלה הנאשם את המצגת**

לאחר אינטרנט ללא ידיעתה או הסכמתה של י.ש. הנאשם אף העלה כתגובה למצגת קישור לעמוד הפייסבוק של י.ש. ובכך חשף ברבים כי י.ש. היא, כביכול, המופיעה בתמונה. על פי האישום השמיני, ביום 19.7.12, מספר שעות לפני העלאת המצגת המצוינת באישום השביעי, העלה הנאשם פעם נוספת את הסרטון המתואר באישום הראשון לאחר אינטרנט ללא ידיעתה וללא הסכמתה של י.ש. הנאשם אף העלה כתגובה למצגת קישור לעמוד הפייסבוק של י.ש. ובכך חשף ברבים כי י.ש. היא, כביכול, המופיעה בסרטון. על פי האישום התשיעי, ביום 28.11.12 העלה הנאשם לעמוד הפייסבוק הרשמי של מקום עבודתה של י.ש., קישור לאחת התמונות הפיקטיביות המתוארות באישום השישי, שעליה מופיע פרצופה של י.ש., אשר פורסמה באתר האינטרנט הפורנוגרפי וזאת ללא ידיעתה והסכמתה של י.ש. ביום 2.12.12 העלה הנאשם את אחת התמונות הפיקטיביות המצוינות באישום החמישי לאחר אינטרנט ללא ידיעה וללא הסכמתה ואף תיג את שמה של ד.ש. על גבי התמונה באופן שחשף ברבים כי ד.ש. היא כביכול המופיעה בתמונה. ביום 3.12.12 העלה הנאשם לאחר אינטרנט באופן דומה תמונה פורנוגרפית נוספת של י.ש. ללא ידיעתה והסכמתה ובכך פרסם אותה ברבים. על פי האישום העשירי, עובר ליום 13.6.13, העלה הנאשם שתיים מהתמונות הפיקטיביות המצוינות באישום השישי לאחר אינטרנט ללא ידיעה או הסכמתה של י.ש. בנוסף העלה הנאשם בתגובה לתמונות קישור לעמוד הפייסבוק של י.ש. ובכך חשף את זהותה של י.ש. כמי שמופיעה, כביכול בתמונה. בנוסף העלה תמונות אלה לעמוד פייסבוק פיקטיבי שפתח וציין על גביהם את שמה של י.ש. על פי האישום האחד עשר, ביום 17.9.13 הוגש נגד הנאשם כתב אישום בו הואשם בעשרת האישומים שלעיל. באותו יום הוארכו תנאי שחרורו ונאסר עליו בין היתר כל עיסוק בתוכנות עריכה ופרסום תכנים פורנוגרפיים ברשת האינטרנט. ביום 31.10.13, העלה הנאשם לאחר אינטרנט קישור לפרסום של אחת התמונות הפיקטיביות של י.ש. ללא ידיעתה והסכמתה.

4. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן.

תסקיר שירות המבחן

5. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 6.11.14, הנאשם כבן 36, רווק, סיים 12 שנות לימוד ושירת שירות צבאי מלא. לאחר שחרורו למד גרפיקה ועבד כמאבטח בבנק במשך שנתיים. בהמשך עבד במשך 8 שנים בחברת תקשורת, החל לימודי תואר ראשון בתקשורת, אולם עזב עקב קושי לממן את לימודיו. בהתייחסו לעבירות הודה הנאשם ונטל אחריות מלאה על מעשיו. תיאר כי המעשים נמשכו 3 שנים כשבמהלכן נחקר מספר פעמים במשטרה בגין מעשיו, אך חזר והמשיך להעלות תכנים אלו גם לאחר ששוחרר בתנאים מגבילים. לדבריו החל לבצע את המעשים בתקופה משברית בחייו. תאר כי מעשיו חזרו על עצמם במצבים בהם חש תחושות של לחץ וחרדה ודחף בלתי נשלט לפרסם ולהעלות תמונות פורנוגרפיות של בנות זוגו לשעבר. לאחר מעשיו חש תחושה של שחרור והקלה, אולם זמן קצר לאחר מכן חש תחושה של אשמה, מלווה בחרדה ושוב חש צורך להפיג תחושות אלו באמצעות מעשיו הפוגעניים. בנוסף תיאר הנאשם התעוררות מינית שהובילה לסיפוק מיני בעת שפרסם את הסרטון בו בת זוגו מקיימת עמו יחסים מין וירטואליים. הסביר זאת על רקע תחושת הנאה מהידיעה כי גברים אחרים צופים בה. תיאר כי עשה זאת לאחר שנפרדו. שלל כי ברקע למעשיו תחושות של כעס או נקם כלפי בנות זוגו לשעבר. הנאשם דיווח כי בשלוש השנים האחרונות חש עלייה בדחפיו המיניים, בעיסוק בתכנים מיניים וצריכת חומר פורנוגרפי באינטרנט. הנאשם ביטא תחושות של אשמה ובושה כתוצאה ממעשיו

ומאופי האישומים המיוחסים לו וביטא יכולת אמפתית ביחס לקורבנות, לרגשותיהן ולנזקים שגרם להן במעשיו. מאינפורמציה שהתקבלה ממרכז בריאות הנפש "גהה" עולה כי הנאשם פנה למרפאה באוגוסט 2012, לאחר שנחקר במשטרה. הרושם שהתקבל, לאחר אבחונים שנערכו לו, היה כי מדובר באדם בעל קווי אישיות גבולית על רקע חסך בצרכים התפתחותיים ראשוניים. על כן הוחלט על טיפול פסיכיאטרי ופסיכותרפיה תמיכתית. הנאשם טופל במשך שנתיים, במהלכם חווה עליות ומרדות בתחומים שונים בחייו, הרושם היה כי הוא חש בטוח ומוגן בטיפול וכי הצליח לבטא את קשייו. הטיפול פסק עקב ההליכים המשפטיים ומעצר הבית בו הוא שוהה. שירות המבחן התרשם מקיומם של דפוסים בעייתיים בהתמודדותו של הנאשם עם קשייו ומצבי לחץ ומשבר בחייו. כמו כן התרשם שירות המבחן מקושי לנהל מערכות יחסים בין אישיים קרובים ומשמעותיים ומדפוס התנהלות העשויים להצביע על נטייתו להתנהלות במישורי חיי השונים סביב סיפוק צרכיו העצמיים. להערכת שירות המבחן, אלמנטים אלו כמו גם נטייתו להתנהלות במישורי חיי השונים סביב סיפוק צרכיו העצמיים, קיומו של דחף בלתי נשלט וצרכיו לפרוק את הדחף ללא יכולת ויסות, עומדים ברקע לביצוע העבירות. נוכח התרשמות שירות המבחן מסיכון במצבו להישנות העבירות נתבקשה דחייה לצורך העמקת האבחון וצרכיו הטיפוליים.

6. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 18.2.15, ביטא הנאשם רצון להשתלב בטיפול לצורך רכישת כלים שיסייעו להתמודד עם מצבי משבר בחייו וללמוד דרכים לשלוט בדחפיו, ביטא צורך לקבלת סיוע להפחתת תחושת חרדה שמאפיינת אותו במצבי מצוקה ורצון לשתף פעולה ולהשתלב בטיפול מתאים. לנאשם נערך אבחון פסיכיאטרי מחודש ב"גהה". מהאינפורמציה שהתקבלה עולה כי הוא זקוק לטיפול פרטני או קבוצתי בעל אוריינטציה קוגניטיבית התנהגותית, אולם על רקע הגעתו הבלתי סדירה לטיפול פרטני במרכזם בעבר ועל רקע רשימת המתנה ארוכה אין באפשרותם כעת לשלבו בטיפול ההולם את צרכיו. בהתאם לכך, ונוכח האופי המיני של העבירות, הופנה לטיפול במרכז לטיפול בעברייני מין. בבדיקת התאמה שנערכה לו עלה רושם כי הוא זקוק לטיפול אינטנסיבי ונמצא מתאים להשתלב בשלב א' של התוכנית. התוכנית הטיפולית המוצעת צפויה להימשך עד כשנתיים. בהתאם לכך, המליץ שירות המבחן על העמדתו של הנאשם בצו מבחן לצד ענישה הרתעתית.

ראיות לעונש

7. במסגרת הטענות לעונש הוגשו הצהרות נפגעות העבירה וכן העידו חלק מהמתלוננות.

8. ת/1 - **הצהרת נפגעת עבירה של המתלוננת א.א.** (אישום 2), ממנו עולה כי היתה זוגתו של הנאשם במשך כ- 7 חודשים ונתנה בו אמון מלא. בהיותה בחופשה בצפון פנה אליה בחור אנונימי שהפנה אותה לסרטון שלה באתר פורנוגרפי. חופשתה נהרסה, היא פנתה לנאשם אשר הודה כי ביצע את המעשה. חשה נבגדת, מנוצלת ומבושת, איבדה את היכולת לתת אמון באחרים ואת הרצון להיות עם אנשים. בעקבות חרטתו של הנאשם החליטה לתת לו הזדמנות וביקשה לסגור נגדו את התיק במשטרה. חשה היום אשמה על שעשתה כן מאחר שהנאשם ניצל את ההזדמנות שנתנה לו ופגע בבנות אחרות באותו אופן. חשה אחריות רבה כלפי כל הנפגעות האחרות.

בנוסף, העידה א.א. ומסרה כי הנאשם עשה את הדברים כשעוד היו בני זוג. נפגעה מאוד ממעשיו, הסכימה לסגור נגדו את התיק מאחר שהוא התנצל וחשבה שבכך יסתיים הנושא. לא חשבה שהוא עלול לפגוע באחרות. אישרה שבסרטון לא רואים אקט מיני מלא, אלא רואים חלק מפלג גופה העליון חשוף מעט.

9. ת/2 - **הצהרת נפגעת עבירה של י.ב.** (אישומים 1 ו-8), ממנו עולה כי בזמן שהסרטונים הופצו

עוד היתה בקשר עם הנאשם. בעקבות הפצתם נכנסה לדיכאון עמוק, הסתגרה בחדרה בבית הוריה וניתקה קשר עם כל חבריה. נמנעה מלצאת לעבודה, בכתה במהלך שעות היממה ולא ישנה בלילות. מצאה נחמה באוכל והחלה לאכול עד שהגיעה למשקל של 130 ק"ג. הסרטון הגיע לידי האחין שלה אשר צפה בו, ומשום כך עד היום אינה מסוגלת להביט בו או לדבר איתו. בעקבות הקישור לעמוד הפייסבוק שלה קיבלה הודעות גסות ובלתי הולמות אשר גרמו לה להיכנס לחדרה גדולה עוד יותר. עדיין סובלת מהתקפי זעם, חרדות ופחדים. מאז המקרה אינה מסוגלת לנהל מערכת יחסים עם גבר בעקבות חששה. הפכה לאדם עצוב ומסוגר ללא ביטחון עצמי בעל מחשבות אובדניות. נאלצה לעבור ניתוח לקיצור קיבה. היום חיה לבד, מנותקת מחבריה, עובדת מטעם שיקום ביטוח לאומי בהתנדבות 4 שעות מספר פעמים בשבוע.

בנוסף העידה י.ב ומסרה כי הנאשם עשה את הדברים, שעה שעוד היו בני זוג. עם גילוי הדבר היא פנתה לנאשם והוא הבטיח לסייע לה, אולם עוד באותו יום או למחרת הועלו לאינטרנט סרטונים נוספים. התנתקה מכל העולם, לא הלכה לעבודה, לא הלכה לאירועים משפחתיים, האחין שלה גילה על כך, חששה שגם בני משפחה אחרים יגלו. סבלה ממחשבות אובדניות וניסתה לקחת את חייה. שונאת את עצמה ואינה מסוגלת להסתכל על עצמה בראי. חייה השתנו מהקצה אל הקצה, אינה סומכת על אף אחד, אינה מעוניינת להכיר אף אחד.

10. ת/3 - **הצהרת נפגעת עבירה של י.ש** (אישומים 3,4,6,7, ו-9-11), ממנו עולה כי מרגע שהתחילו ההטרדות חשה כי עולמה חרב עליה. בכתה ללא הרף, לא ישנה בלילות ולא תפקדה בעבודה. עמיתה לעבודה כמו גם מנהלים ראו את הפרסומים. חשה פחד ובושה, הרגישה עירומה ומחוללת. הרגישה שהיא שוקעת בתוך עצמה, לא טיפלה בעצמה, הפסיקה לאכול ורזתה באופן משמעותי, הפחד שלט בחייה והידיעה כי גם אחותה הקטנה נפגעה שברה אותה. פוחדת מאוד מכך שהנאשם יפגע בה פעם נוספת בעתיד. אינה מסוגלת לסמוך על איש ומתקשה לנהל מערכת יחסים עם גברים. הפרטיות והאנונימיות שלה נלקחו ממנה, מרגישה מושפלת כאשר גברים זרים פונים אליה בהצעות ובתגובות סוטות. חוששת מאוד שמא משפחתה תגלה את הדבר. נלחמה להמשיך ולקיים אורח חיים תקין אך כל פעם שמישהו היה פונה אליה כי ראה פרסום כלשהו הדבר היה ממוטט אותה שוב. חוששת שזה לעולם לא יגמר, כל פעם שניתנה לנאשם הזדמנות הוא פגע בה שוב וחזר לסורו.

11. ת/4 הינו עדכון של הצהרת י.ש ממנו עולה כי בעקבות המצב פנתה לטיפול פסיכולוגי. כמו כן גם במועד כתיבת המסמך (12.2.15) היא עדיין מוטרדת על ידי גברים אשר פונים אליה וטוענים כי קיבלו את תמונותיה. חשה מושפלת, חסרת אונים, כבודה נרמס והיא אינה מסוגלת להמשיך עוד. י.ש צירפה לתצהיר את תדפיס שיחת הצ'ט שהתקיימה עם גבר שפנה אליה זמן קצר לפני מועד עדותה בעקבות פרסום התמונות.

בנוסף העידה י.ש ומסרה כי היתה עם הנאשם יחד במשך 6 שנים. הדבר הקשה ביותר עבורה היה לגלות שהוא עומד מאחורי הדברים. כשגילתה שהנאשם הוא זה שעומד מאחורי הדברים עולמה חרב עליה. גילתה את הפרסומים דרך מקום העבודה שלה, הוזמנה לשיחה אצל הממונה עליה בעקבות מידע על תמונות שלה שפורסמו. היתה מושפלת וחסרת אונים. הפגיעה באחותה הקטנה כאבה לה אפילו יותר מהפגיעה בה. חיה עם הפחדים והחרדות כבר שלוש שנים, חוששת כל העת שמשפחתה תגלה על כך. בכל פעם שפונים אליה בנושא ומעירים לה הערות מיניות או שהיא מוצאת תמונות נוספות ורואה כיצד גברים מגיבים להם חשה שהיא עוברת אונס נפשי.

12. ת/5 - **תצהיר נפגעת עבירה של ד.ש** (אישומים 5 ו-9), ממנו עולה כי כאשר התחילו הפרסומים

היא היתה קטינה כבת 17. מרגע שהתחילו ההטרדות לא הצליחה לישון בלילות, איבדה את התיאבון, מנעה מללכת לבית הספר בשל החשש שיגלו, לא יכלה להתרכז בלימודים, חלה הידרדרות בלימודיה ולא ניגשה לבחינות הבגרות. פחדה מאוד שמישהו ממכריה יגלה על כך, במיוחד אביה ואחיה, סבלה מסיוטים בלילות. הנאשם הכיר אותה מאז היתה ילדה בת 8, כל שנה היה שולח לה כרטיסי ברכה והיא סמכה עליו. לא הצליחה להבין כיצד הוא עשה לה דבר כזה ועל כן לא יכולה היתה לסמוך על אף אחד. היתה מקבלת הודעות מוזרות מגברים שאינה מכירה, זה גרם לה להרגיש מושפלת עד שלא רצתה לצאת מהמיטה בבוקר. איבדה את חבריה, עלתה במשקל ולא סיימה את לימודיה. מייחלת לכך שהסיוט יסתיים.

טיעוני הצדדים

13. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד רועי רייס, הנאשם הורשע במסכת עבריינית הכוללת 11 אישומים. מתחם העונש הכולל לכל מסכת האישומים הינו בין שנה וחצי לשלוש וחצי שנות מאסר. בכל העבירות בהן הורשע נפגעו ערכים חברתיים של פרטיות, שמן הטוב, שלווה נפשן ובריאות נפשן של ארבע המתלוננות. באישום האחרון נפגע גם הערך של קיום החלטות שיפוטיות. מידת הפגיעה בערכים המוגנים הללו הינה ברף המירבי. מדובר על מעשים חוזרים ונשנים באופן סידרתי ושיטתי לרבות לאחר חקירות באזהרה במשטרה ולאחר שחרורו בתנאים מגבילים על ידי בית המשפט, תוך הפרת התנאים. בנוסף, פוזרו התכנים המיניים במספר רב של אתרי אינטרנט שונים, לאורך 3 שנים בהן הוא שב ופוגע בערכים המוגנים ובמתלוננות. נוסף על כך, אופי התכנים המיניים שפרסם הנאשם היה בוטה ולא הסתכם בעירום בלבד אלא כלל מגע מיני של ממש, בחלק מהמקרים מגע מיני בוטה, קיצוני ומלא כשבכל התכנים ניתן להבחין בבירור בפניהן של המתלוננות. לא נעשה כל ניסיון מצד הנאשם לחוס על הנפגעות בדרך של טשטוש כלשהו של זהותן, להיפך, הנאשם הדגיש במתכוון את פניהן של י.ש.ו.ש. על גבי התמונות הפורנוגרפיות, דבר אשר מעצים את הפגיעה בערכים המוגנים. הנאשם לא הסתפק בכך אלא ביצע פעולה אקטיבית נוספת כדי לחשוף את זהות הנפגעות ויידא ככל יכולתו שכל מי שנחשף לפרסומים ידע בדיוק מי האישה ה"מככבת" בהם. כך, באישום הראשון ציין בפירוש את שם המתלוננת, באישום השלישי, הרביעי והחמישי תיג את שם המתלוננת בפייסבוק ובכך חשף אותה ביתר שאת בפני האוכלוסייה הקרובה אליה. באישום השישי העלה הנאשם ישירות קישור לעמוד הפייסבוק הרשמי של מקום עבודתה של המתלוננת, בהמשך העלה את התמונות ישירות לדף הפייסבוק שלה ותיג את שמה. באישום השביעי הנאשם קישר את המצגת שיצר לעמוד הפייסבוק של המתלוננת כך שכל מי שצופה מוזמן להיכנס דרך הקישור לדף הפייסבוק שלה. באישום התשיעי העלה הנאשם שוב תכנים מיניים לעמוד הפייסבוק הרשמי של מקום עבודתה של המתלוננת ותיג את שמה על גבי התמונה. באישום העשירי, הנאשם הוסיף ליד התכנים המיניים קישור לעמוד הפייסבוק האישי של המתלוננת ובהמשך בנוגע לתכנים אחרים שפרסם ציין את שמה. לאורך כל התנהלותו הפוגענית של הנאשם, הוא עשה כל מאמץ להגביר את הנזק למתלוננות ולא ניסה לחוס עליהן, למעט לגבי המתלוננת באישום השני, שם רק מי שהכיר אותה היכרות מוקדמת ידע כי מדובר בה. מעשיו של הנאשם לא נעשו בהיסח הדעת ולא ברגע של שיקול דעת מוטעה. המעשים בוצעו לאורך שלוש שנים בשלבים ובהדרגה תוך תכנון קפדני, כאשר בכל רגע יכול היה הנאשם להתעשת ולחזור בו ולא עשה כן. בשלב הראשון צילם הנאשם חלק מהמתלוננות ללא ידיעתן, בשלב השני פרסם את התכנים בכמה הזדמנויות שונות, ובהמשך פרסם גם את הפרטים האישיים שלהן. באשר לתמונות הפורנוגרפיות, השקיע הנאשם עבודה ומאמץ רב

בבחירת תמונות של המתלוננות, בבחירת תמונות פורנוגרפיות שיתאימו ובהמשך, בביצוע העריכה של התמונות כך שיראו אותנטיות לחלוטין. משמע, מדובר בעבריינות מתוכננות, מוקפדת ומקצועית. הנזק שנגרם למתלוננות הוא עצום ובלתי ניתן לכימות. התכנים מפוזרים בכל רחבי האינטרנט ללא כל שליטה, תוקף או סיוע. התכנים ממשיכים להיות רלוונטיים גם שנים לאחר פרסומם ולא ניתן יהיה להעלימם. ארבע נפגעות העבירה הציגו בפני בית המשפט את הנזקים העצומים והמתמשכים שנגרמו לכל אחת מהן. הנאשם פעל, בין היתר, לצורך גירוי מיני, לצורך סיפוק צורך אישי מעוות שלו על חשבון פרטיותן ותדמיתן של הנפגעות. הנאשם רצה לפגוע בהן ולהשפילן בפני סביבתן והוא הצליח בכך. טענת הנאשם בפני שירות המבחן לפיה פעל בשל "דחף בלתי נשלט" דינה להידחות, שכן אין כל חוות דעת מקצועית שיש בה כדי להוכיח דחף כאמור. הנאשם פעל תוך ניצול האמון שניתן לו על ידי המתלוננות, אשר הכניסו אותו לתוך חייהן, נתנו לו גישה לתמונות שלהן, קיימו עימו מגע מיני, והוא ניצל זאת לצורך פגיעה בהן. גם כאשר הוזמן לחקירה במשטרה וידע שהמתלוננות נמצאות במצוקה עד כדי כך שפנו למשטרה, לא היה בכך כדי לגרום לו לחדול, גם לא לאחר ששחרר בתנאים מגבילים. נסיבה נוספת לחומרא הינה העובדה כי אחת המתלוננות היתה קטינה כבת 17 בעת ביצוע המעשים. הנאשם פגע בה באופן אכזרי שעה שהיתה בשלבים קריטיים של התבגרותה, כאשר אישיותה והחוסן הנפשי שלה טרם התגבשו. הצורך בהרתעת הנאשם הינו משמעותי במיוחד נוכח התנהגותו החוזרת ונשנית אשר מעידה על העדר מורא. הנאשם הצהיר כי הוא מתחרט, אולם לא עשה דבר כדי להמחיש זאת. הוא יכול היה לפעול להסרת התכנים ולפיצוי המתלוננות אך לא עשה כן. הנאשם הביע חרטה כבר בשנת 2011, לאחר שפגע במתלוננת הראשונה אך המשיך לאחר מכן לפגוע בה ובאחרות במשך שלוש שנים נוספות. יש לדחות את המלצת התסקיר לאור העובדה שהנאשם לא עבר כל טיפול. בפעם הקודמת שהנאשם עבר טיפול, לאחר שנחקר במשטרה, הטיפול כשל שכן תוך כדי הטיפול הוא המשיך במעשיו. נוכח העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי וכן הודה כבר בחקירותיו במשטרה וחסך מזמנו של בית המשפט, המאשימה עותרת להשית עליו עונש שלא יפחת ממרכז המתחם לצד מאסר על תנאי ממוך, וכן פיצויים בסך ₪ 75,000 לגבי המתלוננות י.ב, י.ש וד.ש. לגבי המתלוננת א.א מכיון שהיה מדובר באירוע בודד וללא תיוג שמה מתבקש פיצוי בסך ₪ 25,000. כמו כן עתר ב"כ לחילוט כל האמצעים בהם עשה הנאשם שימוש לפרסום התכנים.

14. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד גיא עין צבי, לתיקון כתב האישום יש משמעות נכבדה. כתב האישום מכיל 3 אישומים של פגיעה בפרטיות כלפי שתי מתלוננות. כל יתר האישומים מתייחסים לעבירות לפי חוק איסור לשון הרע. על פי הנחיית היועץ המשפטי לממשלה, עבירות לפי חוק איסור לשון הרע נחשבות בעיני המדינה כעבירות שהן בעיקרן אזרחיות וצריכות לקבל ביטוי בדרך של פיצוי כספי ולא בדרך ענישתית. עבירות כאלו מסתיימות בדרך כלל בענישה של פיצוי ומאסר על תנאי. בכתב האישום יש 3 אישומים שנוגעים לפגיעה בפרטיות, אחד מהם כלפי א.א שכזכור תחילה ביקשה לסגור התיק כנגד הנאשם, אך חזרה בה משגילתה כי הוא פגע גם באחרות. כמו כן במקרה של א.א לא נראים יחסי מין מלאים וכל שניתן לראות זה את פלג גופה העליון בעודו חשוף. באשר לנזקים שנגרמו למתלוננות, הרי שאין צורך להוכיח נזק כדי לפצות את המתלוננות על פי החוק. האינטרס של כל המתלוננות הוא שהמקרים הללו לא ישנו. על כן, אם ישלח הנאשם למאסר ללא כל טיפול, הוא ישתחרר ממנו עם אותה בעיה ועלול לשוב ולבצע המעשים, משום שיש לו בעיה אשר לא טופלה. לנאשם לא היתה כל סיבה לפגוע במתלוננות. אף אחת מהמתלוננות גם לא טענה כי היתה לו סיבה לפגוע בהן. הנאשם סובל מבעיה נפשית ולא ניתן היה לעצור אותו מביצוע העבירות. אולם,

הנאשם הבין זאת בעצמו ופנה מיוזמתו לקבלת טיפול. אמנם הטיפול לא מנע ממנו מלבצע את המעשים, אך איננו יודעים מה היה עלול לקרות ללא הטיפול. כל זאת מלמד כי צדק שירות המבחן שקבע כי מדובר במעשים שהנאשם לא יכול היה להימנע מלבצעם. שירות מבחן הבין כי לנאשם לא היה כל מניע מלבד בעיה נפשית בה הוא לוקה. המאשימה, על אף שמבקשת לדחות את ההסבר הזה, לא הצליחה להציג כל הסבר חלופי למעשיו. המלצת שירות המבחן מבוססת על מידע שהתקבל מהמרכז לבריאות הנפש ב"גהה" שם היה הנאשם מטופל. המלצת שירות המבחן לשלב את הנאשם בטיפול למשך שנתיים היא עונש קשה יותר מכל עונש אחר, שכן הנאשם צריך לנבור בנפשו, להתמודד עם מעשיו ועם הנזקים שגרם. אין ספק כי על ידי טיפול כאמור תגדל התועלת לציבור מאשר אם ישלח הנאשם לריצוי מאסר בכלא. במיוחד נוכח העובדה כי הנאשם אינו עבריין מין ועל כן סיכוייו להיות מטופל בכלא נמוכים. הנאשם הודה בחקירותיו במשטרה ולקח אחריות על מעשיו. לכך יש חשיבות שכן בהעדר הודאתו יתכן שלא ניתן היה לייחס לו את כל האירועים. בניגוד לטענת המאשימה הנאשם כן פעל להורדת חלק מהתכנים כשהמתלוננת י.ב ביקשה ממנו, אולם, לאחר הגשת כתב האישום נאסרה עליו הגישה לאינטרנט ולכן לא היה ביכולתו לעשות דבר כדי להסיר את התכנים. יש לעשות אבחנה לעניין התקופות והעבירות המיוחסות לו. הפגיעה בפרטיות בוצעה בשני מועדים ספציפיים ולא לאורך תקופה. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם סבל מדחף לאו בר כיבוש לא במובנו של פטור מאחריות פלילית מאחר שאין המדובר בנאשם חולה נפש. ברם, מדובר במי שמנגנון השליטה שלו מוגבל ועל כן ההתייחסות לנזקים שנגרמו צריכה לקבל ביטוי נמוך יותר באשר לפגיעה בחירות הנאשם וגבוהה יותר ככל שמדובר בהטלת פיצוי. הנאשם לא יכול היה לשלוט במעשיו ולכן פעל כפי שפעל. מדובר במי שנקלע למצב כלכלי קשה בעקבות התיק הזה, אולם הוא יעבוד בשעות הערב ויפרנס את עצמו ויוכל להפריש כספים לפיצוי שיוטל עליו. לפיכך, עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם צו מבחן למשך שנתיים במהלכן ישתלב בהליך טיפולי.

15. הנאשם הוסיף כי הוא מודע למעשיו ומודע לנזקים שגרם, הביע חרטה על כך והביע נכונות לפצות את המתלוננות.

דין

16. "הגוזל את רכושי עשוי לפצות אותי בממון. הגוזל את שמי הטוב גוזל את טעם קיומי. שמו הטוב של האדם קובע את התייחסותו שלו לעצמו ואת התייחסות של חבריו אליו. הוא קובע את יחסה של החברה אליו. הנכס היחיד שיש לרבים... הוא שמו הטוב. הוא יקר להם כחיים עצמם" (כב' הנשיא א' ברק בבג"צ 6126/94 סנש נ' רשות השידור פ"ד נג(3) 817 (1991))

עסקינן במקרה חמור של פגיעה בפרטיות ולשון הרע באמצעות האינטרנט. פגיעה בשמו הטוב של אדם היא לעולם בעלת תוצאות קשות. ברם, פגיעה בשמו הטוב של אדם על ידי העלאת פרסומים אל המרחב האינטרנטי טומנת בחובה פגיעה משמעותית וקשה עוד יותר נוכח היקף החשיפה ומשכה. במקרה דנן, הנאשם לא הסתפק רק בהעלאת התכנים הפוגענים לאתרי האינטרנט השונים, אלא פעל כדי לקשר בין התכנים לזהותן האמיתית של המתלוננות, תוך שהוא מוודא כי כל מי שנמצא במעגל החברתי והמשפחתי הקרוב אליהן ייחשף לתכנים הקשים. מתוך האמון שרכשו לו המתלוננות, שלא העלו על דעתן כי מקור הפגיעה עלול להיות הנאשם, ונוכח המצוקה הגדולה וחוסר האונים שלהן, אף פנו אליו לעזרה. ברם, לא פניוניהן, לא חקירות המשטרה ואף לא החלטת בית המשפט הרתיעו את הנאשם מלשוב ולרמוס ברגל גסה את חייהן, את פרטיותן ואת שמן הטוב של המתלוננות שכל חטאן

היה כי סמכו עליו והכניסו אותו אל תוך חייהן.

17. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון יקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבותיה; בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על הציבור; בשלב השלישי יגזר העונש הראוי בתוככי המתחם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.
18. כתב האישום מתאר אחד עשר מקרים, אשר בוצעו כלפי ארבע מתלוננות שונות על פני תקופה של מספר שנים. על פי המבחנים שנקבעו על ידי כבוד השופטת דפנה ברק-ארז בדעת הרוב בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14) המבחן לפיו קובע בית המשפט את תחומיו של "אירוע" הינו מבחן "הקשר ההדוק", אשר ימצא באופן כללי כאשר ישנה סמיכות זמנים או כאשר המעשים הינם חלק מאותה תוכנית עבריינית גם כאשר הם בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה וגם כאשר הם בוצעו כלפי מספר מתלוננים שונים. כתב האישום מגלה מסכת של מעשים אשר על פי מבחן הקשר ההדוק, עולים כמסכת עבריינית אחת ועל כן יש לראות בהם **כאירוע אחד מתמשך, אשר מכיל בתוכו סדרה של מעשים, בגינו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד.**

קביעת מתחם העונש ההולם

19. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
20. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם פרטיות, ושמן הטוב של המתלוננות. באישום האחד עשר נפגע גם הערך של קיום החלטות שיפוטיות.
21. בחינת **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף גבוה. הנאשם ניצל לרעה את האמון שרכשו לו המתלוננות אשר אפשרו לו גישה אל חייהן, חלקן אף ניהלו עימו מערכת יחסים אינטימית. באישומים 1,2 ו-8 צילם הנאשם שתיים מתוך ארבע המתלוננות במצבים אינטימיים עימו, ללא ידיעתן, והפיץ את הסרטים באתרי אינטרנט שונים, חלקם פורנוגרפיים. בכל הנוגע למתלוננת י.ב (אישומים 8,1) הנאשם אף ציין את שמה ויצר קישור ישיר אל דף הפייסבוק שלה. בשאר האישומים יצר הנאשם תמונות פיקטיביות, שם נחזות להראות המתלוננות במצבים אינטימיים, בערום מלא או חלקי, תוך שהוא מנצל את הגישה שיש לו אל תמונותיהן של המתלוננות. תמונות אלו הופצו על ידו באתרי אינטרנט שונים, ביניהם אתרים פורנוגרפיים תוך שהוא מציין על גביהן את שמות המתלוננות או מקשר את התמונות ישירות לעמודי הפייסבוק שלהן. באישום החמישי עשה זאת הנאשם בנוגע למתלוננת ד.ש בהיותה קטינה כבת 17. באישומים 6 ו-9 הגדיל הנאשם לעשות כאשר העלה קישור לתמונות כאמור של המתלוננת י.ש באתר הרשמי של מקום עבודתה ובכך חשף אותה בפני עמיתיה, מנהליה וכל מי עשוי להיות לו קשר מקצועי עימה. מידת הפגיעה מתעצמת שעה שהנאשם המשיך במעשיו גם לאחר שנחקר באזהרה במשטרה וגם לאחר ששוחרר בתנאים מגבילים על ידי בית המשפט.

22. בהקשר זה יש להדגיש כי המחוקק קבע עונש של 5 שנות מאסר בגין עבירת הפגיעה בפרטיות ושנת מאסר בגין עבירת לשון הרע. במאמר מוסגר יצוין כי לאחרונה התקבל תיקון לחוק למניעת הטרדה מינית, אשר אינו חל במקרה דנן, לפיו "פרסום תצלום, סרט או הקלטה של אדם, המתמקד

במיניותו, בנסיבות שבהן הפרסום עלול להשפיל את האדם או לבזותו, ולא ניתנה הסכמתו לפרסום" תחשב אף היא הטרדה מינית שהעונש בגינה הינו 5 שנים. בדברי ההסבר לתיקון נאמר כי קביעת התנהגות כאמור כהטרדה מינית נועדה להבהיר כי מדובר בהתנהגות שגורמת לפגיעה חמורה ביותר ובעלת מאפיינים של פגיעה מינית.

23. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 1172-02-09 **בלוך נ' מדינת ישראל** (19.3.09), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירה של פגיעה בפרטיות. אל הנאשם הגיעו תמונות של המתלוננת במסגרת עבודתו בחנות צילום. הנאשם הכניס למחשבו תמונות חצי עירום של המתלוננת והפיץ אותן באינטרנט. הנאשם בן 22 נעדר עבר פלילי, הומלץ על ידי שירות המבחן על פיקוח במשך שנה. נידון לחמישה חודשי עבודות שירות ופיצוי בסך 7,000 ₪.

ב. בת"פ (ב"ש) 3990/07 **מדינת ישראל נ' משיח** (13.9.10), הורשע הנאשם בעבירה של פרסום תועבה ובו דמות של קטין וכן בעבירה של פגיעה בפרטיות. הנאשם יצר קשר עם המתלוננת (קטינה בת 14) באמצעות האינטרנט. במסגרת שיחה באינטרנט הקליט הנאשם את המתלוננת בעודה חושפת את גופה לעיני המצלמה ולימים עשה בה שימוש על מנת ליצור סרטונים אירוטיים. לאחר מכן העלה הנאשם את הסרטונים לרשת האינטרנט תוך שהוא מצוין את פרטיה האישיים של המתלוננת. הנאשם ללא עבר פלילי, הודה בהזדמנות הראשונה, נידון ל-6 חודשי עבודות שירות ופיצוי בשיעור של 6,000 ₪.

ג. בת"פ (פ"ת) 47244-01-11 **מדינת ישראל נ' עבדי** (4.5.15), הורשע נאשם בחמש עבירות של פגיעה בפרטיות ובעבירה של איומים. הנאשם הטריד את המתלוננת, אשר הועסקה במקום עבודתו, וכן פרסם את פרטיה באתרי היכרויות ואתר סקס וארוטיקה, דבר אשר הביא לפניות רבות מאת גברים אליה. הנאשם צעיר, ללא הרשעות קודמות. בימ"ש קבע מתחם ענישה בין מספר מועט של עבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר. הנאשם נידון ל-6 חודשי עבודות שירות ועונשים נלווים.

ד. בת"פ (חד') 1109/06 **מדינת ישראל נ' פלוני** (21.12.06), הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של פגיעה בפרטיות. הנאשם שביקש לנקום במתלוננת על כך שסיימה עמו את מערכת היחסים, פרסם באתרי אינטרנט שונים תמונות עירום שלה והוסיף פרטים מזהים של המתלוננת לאורך חודשים ספורים ובאתרי אינטרנט רבים. נידון לחודשיים עבודות שירות וכן תשלום פיצויים למתלוננת בסך 70,000 ש"ח.

ה. ת"פ (ת"א) 5230/08 **מדינת ישראל נ' מוסטקיס** (26.1.10), הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של פגיעה בפרטיות. הנאשם צילם את המתלוננת שהיו ידידותיו באותה עת, ללא ידיעתו, תמונות אינטימיות ונהג להעלותן לרשת האינטרנט. הנאשם נעדר עבר פלילי, נידון לצו של"צ בהיקף של 300 שעות, מאסר על תנאי וכן פיצוי על סך 2,500 ₪ לכל מתלוננת.

ו. בת"פ (ת"א) 5778/07 **מדינת ישראל נ' גוריון** (26.5.08), הורשע נאשם בעבירה של פגיעה בפרטיות. הנאשם ניהל קשר עם המתלוננת ועל רקע חששו כי היא אינה נאמנה לו, חדר למחשבה האישי ושלה תמונות שלה בעירום לכמה נמענים וכן שלח סרטון בו נראים השניים מקיימים

יחסי מין. הנאשם כבן 56, ללא עבר פלילי, נידון למאסר על תנאי לקנס של 1,000 ₪ ופיצוי בסך 2,500 ₪.

24. במסגרת ה**נסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה;** הנאשם צילם את המתלוננות א.א. ו.ב. בעת מגע מיני עימו ובהמשך העלה את התכנים האלו לאתרים השונים. הנאשם יצר תמונות פיקטיביות של המתלוננת י.ש.וד.ש. תוך שימוש בתמונות שלהן היתה לו גישה, והתאמתן המלאה לתמונות פורנוגרפיות תוך שימוש באמצעים טכניים ושימוש בתוכנות עריכה. אין ספק כי למעשיו של הנאשם קדמו תכנון מוקדם ושיטתי והם נעשו מתוך מחשבה ולא כמעשה ספונטני. מעשיו של הנאשם בוצעו לאורך שלוש שנים, במהלכן אף נחקר במשטרה, ברם הנאשם לא רק שלא נמלך בדעתו אלא המשיך במעשיו.

ב. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה;** על הנזק הרב שנגרם למתלוננות ניתן ללמוד מהצהרות נפגעות העבירה שהוגשו וכן מעדויות שנמסרו מפיהן. מעשיו של הנאשם גרמו למתלוננות להשפלה, פגעו בכבודן, בפרטיותן ובצנעת חייהן. תחושות ההשפלה, הבושה, הפחד וחוסר האמון רודפות אותן עד היום. הן נאלצות להתמודד עם שאלות, מבטים, רמזים והערות מבזות על לא עוול בכפן. הן נאלצות לחיות בפחד מתמיד שמא מכר או קרוב משפחה ייחשף לתכנים הקשים שהופצו. פחד זה, לא יחלוף עוד זמן רב נוכח העובדה שמרגע שהופצו הדברים ברחבי האינטרנט קיים קושי רב להסירם. גם היום, שלוש שנים ויותר לאחר המעשים סובלת י.ש. מפניות בעקבות הפרסומים. י.ב. ניתקה עצמה מכל מה שמוכר לה, כולל משפחתה המורחבת נוכח חשיפת הסרטון לעיני אחיינה הצעיר, החלה לאכול ללא שליטה ולבסוף נאלצה לעבור ניתוח לקיצור קיבה, סובלת מדיכאון וחרדה, ואף חלפו בראשה מחשבות אובדניות. אינה סומכת יותר על איש. היום היא נתמכת על ידי אגף השיקום של הביטוח הלאומי. י.ש. הושפלה במקום עבודתה מול עמיתיה לעבודה ומנהליה, מתקשה לנהל מערכות יחסים זוגיות וחייה בחשש מתמיד מפגיעות עתידיות. ד.ש. אשר היתה קטינה כבת 17, תלמידת כיתה י"א בעת ביצוע המעשים, חדלה מלהגיע לבית הספר, הסתגרה מהסביבה ולא ניגשה לבחינות הבגרות. א.א. עדיין נושאת עימה את תחושת האשמה על שלא אפשרה לרשויות האכיפה למצות את הדין עם הנאשם ובכך אפשרה לו לפגוע באחרות. הנזקים המתוארים על ידי המתלוננות הינם נזקים מתמשכים ומשמעותיים נוכח טיבו של העולם הטכנולוגי בו אנו חיים כיום ונוכח "נצחיות" המידע המועלה לרשת האינטרנט.

ג. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה;** בפני שירות המבחן טען הנאשם כיהחל לבצע את המעשים בתקופה משברית בחייו, וכי מעשיו חזרו על עצמם במצבים בהם חש תחושות של לחץ וחרדה ודחף בלתי נשלט לפרסם ולהעלות תמונות פורנוגרפיות של בנות זוגו לשעבר. לאחר מעשיו חש תחושה של שחרור והקלה, אולם זמן קצר לאחר מכן חש תחושה של אשמה, מלווה בחרדה ושוב חש צורך להפיג תחושות אלו באמצעות מעשיו הפוגעניים. בנוסף תיאר התעוררות מינית שהובילה לסיפוק מיני בעת שפרסם סרטון בו בת זוגו מקיימת עמו יחסים מין וירטואליים. הסביר זאת על רקע תחושת הנאה מהידיעה כי גברים אחרים צופים בה.

ד. **יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו;** על אף הטענה לדחף לאו בר כיבוש באופן כזה או אחר, אשר עומדת בסיס ביצוע המעשים, לא הונחה כל חוות

דעת מקצועית שיש בה כדי לתמוך בטענה. טענתו של הנאשם, בפני שירות המבחן, לפיה "הרגיש דחף" לבצע את העבירות אינה מספיקה כדי שתתקבל טענתו לפיה סובל הנאשם ממצב נפשי אשר פגע במידת השליטה במעשיו. מתוך דבריו של הנאשם עולה כי העלאת הסרטונים הביאה אותו לגירוי וסיפוק מיני. אמנם, נראה על פניו כי המניע למעשיו טמון בנפשו של הנאשם ואולם אין בכך כדי לקבוע כי נפגעה יכולתו להימנע מעשית המעשים. בהקשר זה יודגש כי נטל ההוכחה אשר מוטל על ההגנה להוכיח נסיבות אשר קשורות בביצוע העבירה הינו ברמה של מאזן ההסתברויות (ס' 40' ג)) לעניין זה לא עמד הנאשם בנטל האמור.

ה. **הניצול לרעה של כוחו או מעמדו של הנאשם או של יחסיו עם נפגע עבירה;** אין ספק כי מעשיו של הנאשם נעשו על רקע ניצול לרעה של יחסיו עם המתלוננות. המתלוננות כולן, היו במידה זו או אחרת חלק מחייו של הנאשם. כולן סמכו עליו וראו בו חבר. מתוקף האמון שרכשו לו המתלוננות היתה לנאשם גישה אל חייהן האינטימיים. הנאשם ניצל את יחסיו עם המתלוננות י.ב. וא.א באופן מחפיר, צילם אותן בחשאי במצבים אינטימיים ללא ידעתן ועשה בצילומים אלו שימוש כאמור. בהקשר זה יש להדגיש כי ד.ש, לא היתה בת זוגו מעולם, אלא אחותה הקטנה של י.ש (אשר היתה בת זוגו תקופה ארוכה). מתוקף יחסיו של הנאשם עם י.ש היתה לו גישה לחייה של ד.ש, בהיותה קטינה, אשר ראתה בו דמות קרובה.

25. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל משבעה חודשי מאסר בפועל ועד ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

26. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. השיקול השיקומי הינו ממין העניין, ואולם הנאשם לא עבר הליך טיפולי משמעותי במסגרת ההליך המשפטי. בהקשר זה יודגש כי החל מאוגוסט 2012 ועד לינואר 2014 טופל הנאשם במסגרת מרכז בריאות הנפש "גהה" בתדירות של אחת לשבוע במהלכו "הצליח לתת ביטוי לעולמו הרגשי והרושם היה כי הוא חש בטוח ומוגן בטיפול ומצליח לבטא את קשייו". ואולם, השוואה אל מול כתב האישום המתוקן מעלה כי שלושת האישומים האחרונים (אישום תשיעי - אחד עשר) נעברו בזמן שהיה הנאשם במסגרת הטיפול, ולכאורה לאחר שכבר עבר כברת דרך משמעותית במסגרת הטיפול, ומכאן שלא ניתן לקבוע כי הנאשם השתקם או שקיים סיכוי סביר שישתקם באופן אשר מצדיק חריגה מן המתחם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

27. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** הנאשם כבן 36, ללא עבר פלילי ואין ספק כי עונש מאסר מאחורי סורג ובריש יפגע בו.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב;** הנאשם הודה עוד בחקירותיו במשטרה במעשים המיוחסים לו. ברם, גם לאחר ששוחרר בתנאים מגבילים, המשיך במעשיו.

ג. **הנאשם נעדר עבר פלילי.**

28. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לריבוי המעשים

החוזרים ונשנים וכן לעובדה שהמשיך בביצוע מעשיו גם לאחר שנחקר תחת אזהרה במשטרה ואף לאחר ששוחרר בתנאים מגבילים אשר, בין היתר, אסרו עליו גישה אל האינטרנט.

29. נתתי דעתי להמלצת שירות המבחן להסתפק בצו מבחן וענישה צופה פני עתיד, אולם סבורני כי אין בענישה זו כדי לאזן בין חומרת המעשים והנזק הרב שגרם הנאשם במעשיו למתלוננות, במיוחד נוכח התנהגות הנאשם לאחר הליך טיפולי משמעותי כאמור.

30. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר ממשי לריצוי מאחורי סורג ובריאח לצד פיצוי הולם לנפגעות העבירה ועונשים נלווים.

הרכיב הכספי

31. סעיף 77 לחוק העונשין קובע כי משהורשע אדם, רשאי בית המשפט לחייבו לשלם לניזוק בשל כל אחת מהעבירות שנעברו סכום שלא יעלה על 258,000 שקלים חדשים לפיצוי הנזק או הסבל שנגרם לו. בהקשר זה יש להדגיש כי הפיצוי לפי חוק העונשין נועד להיטיב את נזקו של הנפגע ולא דווקא כרכיב עונשי בלבד וזאת, בין היתר, כדי לחסוך מהנפגע את הטרחה שבהליך משפטי נוסף (אזרחי). לעניין זה ראו דנ"פ 8062/12 **מדינת ישראל נ' חברת נמלי ישראל- פיתוח ונכסים בע"מ** (2.4.15) שם נקבעו הדברים הבאים על ידי כב' הנשיא (בדימ') א' גרוניס:

"הסמכות להורות על פיצוי לפי סעיף 77 לחוק העונשין מאפשרת לחייב את זה שביצע עבירה לשלם סכום כסף ישירות לנפגע העבירה, בגין הסבל והנזק שנגרמו לו כתוצאה ממנה. זאת, בלא צורך בהגשת תביעה אזרחית נפרדת. עם זאת, לאור המגבלה הקבועה בחוק בדבר גובה הפיצוי, תביעה במסלול הרגיל אינה מתייתרת בהכרח. כדברי השופט מ' חשין, "הוראת סעיף 77 נועדה בעיקרה להציע לנפגע מעין-קאפנדריה, קרא: לזכותו בפיצוי על נזק או סבל שנשא בהם בשל עבירה שעבר הנאשם בלא שנאלצו לכתת רגליו להגשתה של תביעה אזרחית" (עניין אסף, בעמוד 460). טיבה של הסמכות הנתונה לבית המשפט להורות על פיצוי לפי חוק העונשין נדונה בהרחבה בעניין אסף, שם נקבע בדעת רוב כי אין מדובר בסמכות עונשית. בית המשפט פסק, כי הסמכות להורות על פיצוי כוללת אומנם יסודות עונשים בשל מקומה בחוק העונשין, אך היסוד הדומיננטי בה הוא דווקא יסוד אזרחי-תרופתי, באשר היא נועדה בעיקר להיטיב את נזקו של הנפגע (ראו שם, בפרט בעמודים 465 (השופט מ' חשין); 478-479 (השופט א' ריבלין))."

32. בתיק דנן, המדובר בעבירות אשר גרמו לנזק משמעותי מאוד לכל אחת מהמתלוננות. הנזק שנגרם למתלוננת הינו נזק שהוכח ואין מחלוקת בדבר התקיימותו. ברם, גם בהעדר הוכחת נזק, חוק איסור לשון הרע קובע בסעיף 7א כי משהורשע אדם על פי החוק רשאי בית המשפט לחייבו לשלם לנפגע פיצוי עד לגובה של ₪ 50,000 וזאת **אף ללא הוכחת נזק**. חוק הגנת הפרטיות קובע הוראה דומה בסעיף 29א ומוסיף.

33. בהליכים אזרחיים בגין עוולת של לשון הרע ופגיעה בפרטיות נוהגים בתי המשפט לקבוע פיצויים משמעותיים. כך למשל בבתי"א (י-ם) 6023/07 **אפראיט נ' ידיעות אחרונות** (5.10.08) נסב הדין סביב פרסום תמונה של התובע במצעד הגאווה וזכותם של הנתבעים לפרסמה על אף התנגדותו של התובע. בית המשפט קבע כי מדובר בפגיעה בפרטיותו של הנאשם ומשכך זכאי הוא לתבוע עבור הנזק לא ממוני שנגרם לו. בית המשפט פסק לו פיצוי בסך ₪ 50,000.

ברע"א 4740/00 **אמר נ' יוסף** (14.8.01) נסב הדיון סביב פרסום כתבה בה נכתב כי התובעת הינה "נרקומנית" אשר על פי התביעה, עולה כדי לשון הרע וסביב גובה הפיצויים שנפסקו. בית המשפט, מפי הנשיא א' ברק קבע:

"בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית המשפט, בין היתר, בהיקף הפגיעה, במעמדו של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב ובסבל שהיו מנת חלקו ובתוצאות הצפויות מכל אלה בעתיד. הבחינה היא אינדיווידואלית. אין לקבוע "תעריפים". בכל מקרה יש להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים....".

שם נקבעו פיצויים בגובה 100,000 ₪.

34. סבורני כי ראוי להשית על הנאשם לפצות את המתלוננות בסכום משמעותי, אשר יהיה בו להקל ולו במעט על סבלן. בשל מידת הפגיעה השונה בין המתלוננות, מן הראוי לקבוע שיעור פיצוי נפרד לכל אחת מהן.

סוף דבר

35. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **9 חודשי מאסר בפועל.**

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדרים ביום 1.9.15 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפון: 08-9787377, 08-9787336.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר על כל עבירה לפי חוק הגנת הפרטיות או לפי חוק איסור לשון הרע.

ג. חודש מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנה מיום שחרורו מן המאסר עבירה של הפרת הוראה חוקית.

ד. פיצוי בסך 80,000 ₪ אשר יחולק בין המתלוננות באופן הבא: י.ב - 35,000 ₪. י.ש - 20,000 ₪. ד.ש - 20,000 ₪. א.א - 5,000 ₪.

הפיצויים יופקדו במזכירות בית המשפט ב- 10 תשלומים שווים ורצופים שהראשון שבהם ביום 1.11.15 ויועברו למתלוננות על פי פרטים שתמסור המאשימה. אם יופקד חלק מן הסכום, יחולק בין המתלוננות בהתאם לחלקו היחסי כמפורט לעיל.

ה. חילוט כל האמצעים הטכנולוגים אשר שימשו את הנאשם לביצוע המעשים, קרי מחשבו האישי, מכשיר הטלפון הנייד ומכשיר פלייטשין.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ו סיוון תשע"ה, 02 יוני 2015, בנוכחות הצדדים.

עמוד 14

